

o og bestaae ved Siden heraf i nogle Kjøbstæder enkelte Grosserere og Detailhandlere. Efter Udkastets Bestemmelse skulde der vel være Ud- gang til at drive den hidtil sædvanlige Kjøb- mandshandel i Provindserne, men kun ved at tage Borgerskab paa to Røinger, nemlig baade som Grosserer og Detailhandler, og Benævnelsen Kjøbmand skulde bortfalde, idet nemlig denne Benævnelse skulde tilfalde Detail- handlerklassen. Ligesom nu Ombytningen af en saa tilvant Benævnelse medfører idelig Misforstaaelse og Uklarhed (hvilket allerede har viist sig under Forhandlingerne i denne Sag, ligesom deraf findes Spor i selve Ud- kastet), saaledes maa det efter Udvalgets Skjon- nende være rigtigst at forblive ved de bestaa- ende Inddelinger; og der sees heller Intet til Hinder for, at der i Provindserne vedblivende udstedes et eget Borgerskab paa at være Kjøbmand, uagtet det Samme ei bliver Til- fældet i Kjøbenhavn. Hvad der i ny § 31 er foreslaaet, vil finde sin Forklaring ved hvad til §§ 34 og 71—72 bliver anført.

Til § 33.

Udvalget holder for, at, forsaavidt Pa- ragraphen gjør det til en Forpligtelse for De- tailhandlere at holde aaben Bod, kan dette bort- falde, ligesom at det ikke bør gøres de Gros- handlere, der erhverve Ret som Detailhandlere, til Pligt at udsælge fra aaben Bod (jfr. Lovudf. for R. S. 168 og § 67 med det der- til Bemærkede).

Til § 34.

Ændringsforslaget til Nr. 3 vil finde sin Forklaring ved det til §§ 71—72 Bemærkede. Til den under Nr. 4 gjorte Undtagelse synes der ikke at være tilstrækkelig Jøte; thi at Ind- samlingen og Afætningen af Klude, Been m. v. er gjort til Gjenstand for en egen Be- villing, er nærmest kun at ansee som en Politi- foranstaltning og bør formeentlig ikke udelukke nogen Handlende fra at kunne falholde disse Gjenstande.

Til § 39.

Det gjorte Ændringsforslag er motiveret ved, at det ikke synes at burde formenes Gie- ren i det opgivne Tilfælde at føre Varerne andestedsheen.

Til § 40.

Ændringsforslaget er grundet paa, at det synes ufornødent at gjøre det Omspurgte af- hængigt af Bevilling, saa meget mere som der allerede gennem Stadenpengene erlægges Afgift.

Til § 46.

Da Udvalget ikke finder de Grunde afgjø- rende, der sædvanlig anføres for at bibeholde en vis Alder som Betingelse for Afgang til visse Næringsveie (Høkerhandel, Marschandi- serhandel, Bærtshuushold), maa man tilraade, at de hidhørende Bestemmelser udgaae saavel her som andesteds i Lovudkastet (jfr. Udf. for R. Side 169—173).

Til § 58.

Da det ikke synes fornødent at gjøre Bor- gerstab paa Gæstgiveri (Anlæg af Gæstgiver- steder) i Kjøbstæderne afhængigt af Bevilling, er i Dvereenstemmelse hermed Paragraphen foreslaaet forandret, med Tillæg af nogle nær- mere Bestemmelser, der formenes at burde til- føies, naar ikke en Bevilling fastsætter Næ- ringsbrugets Grændser (jfr. §§ 96—97 af Udf. for R. med Motiverne).

Til § 63.

Da de paa Landet værende Kroer mange Steder have Ret til Handel (Kjøbmandshan- del, eller visse Dele deraf, og Høkerhandel), hvilket i det Hele maa ansees stemmende med Befolkningens Lær, maa Udvalget holde for, at der i den omspurgte Henseende ikke lægges Kroerne (Gæstgiverne) paa Landet nogen Hindring iveien. Ligeledes antager Udvalgets Fleertal, at det, selv efter den Ret til Bærtshuushold, som ifølge § 94 skal conserveres for de nuværende Kjøbmand i Kjøbstæderne, vil være vanskeligt, efter Kjøbmandshandelens sædvanlige Vilkaar i Provindserne, at affjære dem Afdgangen til at holde Beværtning.

Til § 64.

Ved Fdn. 21de Marts 1800 § 1, 1mo. er fastsat, at i Tilfælde af, at ingen skriftlig Contract er indgaaet mellem Mestere og Svende (ved Haandværkslaugene), skal Dpsi- gelse fra begge Parters Side skee med 14